

SUKU

VIESTI

NUMERO 5 • 2005

SIPOSTEN SUKUSEURA ry
10-VUOTTA

TERVETULOA
SIPOSTEN
SUKUKOKOUKSEEN
LIEKSAAN

9.7.2005

SISÄLLYS

SUKUSEURA 10 VUOTTA.....	4
ANNEN TERVEISET.....	6
KOHTALON HETKIÄ.....	7
SIPOSTEN SUKUHISTORIA.....	9
PIENTÄ KEVENNYSTÄ.....	12
SUKUJUHLAN OHJELMA.....	13
ILMOITTAUTUMINEN.....	14
SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS...	15
TULOSLASKELMA.....	16
KOMAKAN PERILLISTEN JÄLJILLÄ...	17
TALVISOTAMUISTOJA.....	20

SIPOSTEN SUKUSEURA RY 10 VUOTTA

Oli kaunis elokuinen lauantai 10 vuotta sitten, kun kokoontuimme Lieksaan Siposten sukuseura ry:n perustavaan kokoukseen. Lämmin tunne valtasi mielen Eevan ja Raimon kätellessä ja toi vottaessa meistä jokaisen tervetulleeksi. Raimo oli tutkinut sukuamme viitisen vuotta ja saanut ajatuksen perustaa Siposille sukuseuran.

Kokouskutsua oli noudattanut 150 henkilöä. Yksimielisesti olimme sitä mieltä, että seura tarvitaan selvittämään sukumme vaiheita ja historiaa, vaalimaan suvunperinteitä, edistämään yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsenten keskuudessa sekä toimimaan sukuhaarojen yhdyssiteenä.

Ensimmäiseen hallitukseen valittiin puheenjohtajaksi Raimo Siponen Joensuusta. Muiksi jäseniksi valittiin Marja-Terttu Talvitie Hattulasta, Niilo Siponen Juuasta, Lahja Jeskanen Outokummusta sekä Henrik Timonen ja Pertti Partanen Lieksasta. Sihteeriksi kutsuttiin Anne Murtonen Kontiolahdelta. Heidän johdolla seura ryhtyi toteuttamaan asetettuja tavoitteita. Näkyvintä toiminnassa ovat olleet sukutapaamiset ja Sukuviesti-lehti. Mieleenpainuvia, monipuolisine ohjelmineen järjestettyjä tapaamisia on ollut 5 kertaa: Lieksa, Juuka, Nurmes, Koli ja Joensuu ovat olleet kokouspaikkakuntina.

Suvun vaiheita ja historiaa on Raimo selvittänyt laajalti, vointinsa mukaan. Tuhansia ihmisiä käsittävä sukututkimus on ollut hänelle suuri urakka. Tavoitteena olisi julkaista kerätty materiaali kirjan muodossa.

Sukuseuramme elää tällä hetkellä murrosvaihetta. Raimon voimien ehtyessä seuraavan kokouksen tehtävänä olisi löytää

seuralle uusi vetäjä, jolla olisi aikaa ja tarmoa jatkaa aloitettua työtä, sekä pitämään sukhistoria ja -tutkimus ajan tasalla. Siksipä kehotankin kaikkia jäseniä pohtimaan kyseistä asiaa!

Toivokaamme 10-vuotiaalle sukuseurallemme pitkää ikää ja vireitä toimintavuosia.

Kiitokset kaikille jäsenille ja toiminnassa mukana olleille näistä 10 vuodesta, sillä ilman teitä ja teidän tukeanne sukuseuran toiminta ei olisi mahdollista.

Toivotan kaikki sukulaiset tervetulleeksi sukutapaamiseen Lieksaan, tavataan siellä!

Toivoo Oiva H. Siponen

HUOMIO!! Puheenjohtajan ja sihteerin "virat" auki Siposten sukuseurassa..

ANNEN TERVEISET

Kirjoittaessani tätä sukuviestiä, joka muuten on jo viides, en voi olla ihmettelemättä kuinka nopeasti vuodet vierivät. Kun kokoontuimme 10 vuotta sitten, Riku-poikani oli 2-vuotias pojanvesseli ja odotin Riinaa. Nyt Riku on jo lähes minun pituinen ja Riinakin jo 9-vuotias!

Viime kesänä oli harvinainen "sukutapaaminen", kun Sakari-isäni veli Erkki oli vierailulla Ahmovaarassa. Oli mukava tavata, viimeksi nähtiin 80-luvulla. Suomen kieli ei ole vielä Erkiltä unohtunut, vaikka hän on asunut Kanadassa jo lähes 40 vuotta.

Kuvassa minun lisäksi Erkki, isäni Sakari ja veljeni Heikki.

Haluaisin kiittää kaikkia sukuviestin teossa tavalla tai toisella minua auttaneita - tapaamisiin Lieksassa!

Anne

KOHTALON HETKIÄ PIELISEN YLLÄ 40-LUVULLA

Jos olisin parturi ja olisin ollut ammatissa vuosikymmeniä, voisin sanoa: "Elämä on ollut hiuskarvan varassa".

Muutama pielisjärveläinen voi sanoakin näin, sillä he selvisivät desanttien hyökkäyksistä.

Hetket ovat olleet kauhun hetkiä niille, jotka tuolloin menettivät henkensä.

Noista ajoista on kulunut jo yli 60 vuotta ja nyt niistä tapahtumista voi puhua kiertelemättä.

Kiitos sotiemme veteraaneille ja heille jotka antoivat henkensä taisteluissa; Pielisjärvi on vapaa!

Elettiin aikaa vuonna 1944, äitini Maija ja enoni Unto olivat kyläilemässä Kuorasta Aarne Siposen luona Kivilahdessa, kylien välimatka oli lyhyt nykyajan kulkuvälineillä liikkuvalla, tuolloin matkaa tehtiin jalan, hiihtäen tai polkupyörällä, jos sellaisen oli onnistunut hankkimaan.

Tällä iltakylämatkalla äitini koki veljensä kanssa hetket, joita ei ole pystynyt unohtamaan. Oli kuutamoilta ja heidän edessään 10-20 metrin päässä seisoivat desantit, jotka jättivät lapset kuitenkin ampumatta ja näin sai elämä jatkua. Mitä desantit ajattelivat säästettyään lapset, heillähän oli tehtävänä tuhota suomalaisten kolonnat, heidän haasteensa oli suurempi kuin kahden lapsen henki. Näiden lasten säästyminen desanteilta oli suuri asia kotiväelle.

"Painajainen Pielisjärvellä 1944" on Tauno Oksasen ja Paavo Martikaisen yhteistyön tulos noilta ajoilta. Kirjassa kerrotaan

hyvinkin tarkasti tapahtumista, suosittelen sen lukemista.
Miksi sitten desantteja oli Pielisjärvellä tavallista enemmän?
Itselläni on siitä arvailuja, mutta jääköön ne omiin ajatuksiini.

Hyvää kesää kaikille toivottelee Siposen Maijan poika Kari,
mökissä syntynyt.

Kuva hallituksen ja toimikuntien kokoontumisesta kesällä 2004.
Kuvassa Oiva H., Sakari, Seiija, Olavi, jutun kirjoittaja Kari, Sulo ja Veikko

SIPOSTEN SUKUHISTORIA ON VALMISTEILLA

Siposten sukuseura on toiminut kymmenen vuotta, koska se perustettiin kesällä 1995 Lieksan sukkokouksessa. Tässä kokouksessa esitettiin myös Siposten sukuseuran säännöt, joiden mukaan sukuseura kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituksena edistävää julkaisu-toimintaa.

Sukuseuran jäseniä on alusta alkaen kiinnostanut suvun historia ja tiedot siitä, mistä olemme kotoisin ja keitä isoisämme ja -äitimme olivat.

Seuramme ensimmäinen kokoonkutsuja ja puhemies Raimo Siponen oli jo paljon ennen sukuseuran perustamista aloittanut oman sukuhaaransa tutkimuksen, koska hän halusi tietää sekä oman sukunsa että Siposten suvun eri haarojen historiaa. Ilman hänen perustyötään sukkuhistoria ei olisi koottu ja viety eteenpäin.

Sukumme historia alkaa "kantaisän" Nils Sipolan tai Niilo Sipolaisen muutosta Pohjois-Karjalaan 1640-luvun alussa Oulun tienoilta, ehkä Muhoksesta. Hän osti vuonna 1642 Pielisjärven Kylälahdesta Pehkolan tilan n:o 4, josta alkaen Siposten suku juuret ovat olleet vahvasti Pohjois-Karjalassa ja erityisesti Pielisjärven alueella. Yli kolmen vuosisadan aikana on Siposten suvun elämässä tapahtunut paljon suuria muutoksia, joista on selviydytty hyvin nykypäiviin saakka.

Suvun historiaa ja tietoja on käsitelty jokaisessa viidessä sukuseuran kokouksessa, ja samalla on keskusteltu sukututkimuksesta ja sen mahdollisesta julkaisemisesta.

Sukuseurassa on jäseniä noin parisataa, mutta ehkä monet muutkin ovat kiinnostuneita Siposten suvun historiasta.

Sukuseuran hallitus päätti perustaa vuosi sitten sukututkimusryhmän, jolle annettiin tehtäväksi koota ja tarkistaa sukua

koskevaa aineistoa, täydentää sitä puuttuvilta osin ja saattaa suvun tiedot julkaisukuntoon.

Sukututkimusryhmä aloitti tehtävänsä tavoitteena kootun osan julkaiseminen vuoden 2005 sukkokouksessa. Työryhmän jäsenistä Oiva H. Siponen, Kyösti Siponen ja Veikko Sipola ovat saaneet Sukujutut nimisen tietokoneohjelman avulla aikaan sen, että Siposten suvun tiedoista ja tarinoista voidaan saada aikaan kolmen tai neljän sukuhaaran tietoja käsittävä sukukirja.

Näyttää siltä, että kaikkia sukuhaaroja ei pystytä saamaan vielä julkaisukuntoon.

Voimme keskustella sukututkimuksesta ja sen jatkosta ensi kesän sukkokouksessa Lieksassa. Kysymys on siitä, kuinka laajaan sukututkimukseen aluksi pyrimme ja ketkä voivat vielä jatkaa sukututkimusta.

Sukututkimusta ja -julkaisua varten tarvitsemme vanhoja valokuvia suvun jäsenistä ja tarinoita suvun elämästä ja esi-isistä ja -äideistä. Mitä vanhempia tarinat ja jutut ovat, sitä parempia ne ovat julkaistavan kirjan sisällön kannalta. Kaipaamme vanhoja valokuvia ja juttuja elävöittääksemme suvun joidenkin henkilöiden tietoja ja taustoja. Kaivakaa arkistoanne, kuva-albumianne ja haastatelkaa vanhoja suvun jäseniä joko heidän omien tai heidän esivanhempiansa muisteluista ja tarinoista. Kirjoittakaa ne muistiin ja lähettäkää varapuheenjohtajalle, Oiva H. Sipoelle. Otamme kiitollisena vastaan valokuvia, joissa on oltava tarkat tiedot lähetetyn kuvan henkilöstä. Kuvista valitsemme sukuhaaraan ja tilanteeseen sopivat kuvat kirjaan. Kuvista ja tarinoista koostuu elävä Siposten sukkohistoria!

Sukututkimuksen tietojen, kirjan sisällön ja tekstin viimeistely on parhaillaan menossa, mutta pyrimme saamaan sen paino- ja julkaisukuntoon. Sukukouksessa kerrotaan Siposten sukua koskevan kirjan sisällöstä ja sen jatkosta lisää. Ennakkotilauksia

voi kirjasta tehdä sukukokouksessa. Kirja julkaistaan joko vuoden 2005 lopulla tai 2006 alussa sellaisessa muodossa kuin osaamme ja pystymme sen nykytiedoin tekemään. Toivomme tietenkin sellaista sukukirjaa ja -julkaisua, jonka mahdollisimman moni suvun jäsenistä tilaa itselleen ja perheensä käyttöön.

Veikko Sipola

TIEDOKSI!

**SUKUJUHLASSA ON MYYTÄVÄNÄ
PÖYTÄSTANDARDEJA, HINTA 40 €.**

**ARPAJAISET JÄRJESTETÄÄN MYÖS,
ARPOJEN HINTA:
2€ / KPL ja 5€ / 3 KPL**

PIENTÄ KEVENNYSTÄ (Oivan tarinoita)

Ukkini Eero ja mummoni Johanna kävivät vihillä. Vihkimisen jälkeen morsian väänsi itkua. No, mikäs sinulla on huolena, tiedusteli sulhanen. No, kun minä en ossoo tehä etes leipee! Elä hyvä ihminen semmosta sure, eihän meillä oo jauhojakaan mistä leipee tehä, vastasi sulhanen.

Isosetäni Eino oli "kauppamies" - osteli ja myi kaikenlaista. Kerran Eino oli myynyt rautakangen ja ryypännyt rahat. Einoon kotiutuessa Hilja-vaimo ihmetteli, että onpa mies veltto vaikka on rautakangen juonna!

Lieneekö tässä kuvassa tuleva Siposten kyykkämestari? Kuva on otettu Jakokosken Museokanavalla pidetyssä kyykkäkisassa kesällä 2003.

SUKUJUHLAN OHJELMA 9.7.2005

- 9.30 SEPPELEENLASKU Suomen sodissa kaatuneiden muistolle (sankarihauta-alue kirkon takana)
- 10.00 SUKUHARTAUUS Lieksan kirkossa
- 10.30 ILMOITTAUTUMINEN, KIRKKOKAHVIT JA ARPOJEN MYYNTIÄ
(kirkon seurakuntasali)
- 11.30 SUKUJUHLA (seurakuntasali)
Sukujuhlan avaus
Yhteislaulu; Kotimaani ompe Suomi
Esitelmä: Oiva Potinkara
Vuosikokous
- 14.00 LOUNAS
- 15.00 siirtyminen Lieksan museoalueelle
- 15.30-17.00
museon esittely, vapaata jutustelua
- 17.00 VIRSUVAARAN SUURTUPA
Rahvaanomaisten "TUKKILAISRAPSOIDIA"
- 17.30 LAULUESITYS (Siposen tiimi)
- 17.45 JUHLAKAHVITARJOILU (sukuseura tarjoaa 10v-juhlan kunniaksi täytekakkukahvit)
ARVONTA
- 18.30 KYKKÄKILPAILU
- 18.30-20.00 välisenä aikana Virsuvaaran tuvassa saatavana iltapalaa (maksullinen).

ILMOITTAUTUMINEN SUKUJUHLAAN

Ilmoittautumiset sukujuhlaan **23.6.2005** mennessä Anne Murtoselle puh. 050 384 6025 (klo 17 jälkeen).
E-mail: anmurto@suomi24.fi

Osallistumismaksu **25 €** sisältää kirkkokahvin, lounaan, pääsymaksun museoalueelle ja monipuolisen ohjelman yhdessäolon lisäksi.

Lapset 4-12v. maksu on **12,50 €**, alle 4v. ilmaiseksi.

Jäsenmaksu **20 €** (jäsenten nimet viestikohtaan)

Kerro ilmoittautumisen yhteydessä mahdollisesta erikoisruokavaliosta!

Osallistumismaksu ja jäsenmaksu maksetaan Siposten sukuseura ry:n tilille **Op Juuka 508609-443330**.

MAJOITUSPAIKKOJA LIEKSASSA

Hotelli Puustelli. puh. (013) 511 5500, fax 511 5555.
lieksa@hotellipuustelli.inet.fi

Hotelli Pielinen, Vuonilahti. puh. (013) 544 144
www.hotellipielinen.com

Timitranniemi Camping. puh. (013) 521 780

SUKUKOKOUKSEN TYÖJÄRJESTYS

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle
  - 2.1 puheenjohtaja
  - 2.2 sihteeri
  - 2.3 pöytäkirjantarkastajat (2)
  - 2.4 ääntenlaskijat (2)
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus (16§)
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Kunniajäsen-asia
6. Esitetään toimintakertomukset vuosilta 2003 ja 2004 ja päätetään niistä
7. Esitetään tilit vuosilta 2003 ja 2004 ja tilintarkastajien niistä antama lausunto
8. Päätetään tilien hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
9. Vahvistetaan
  - 9.1 toimintasuunnitelma vuosille 2005 ja 2006
  - 9.2 talousarvio vuosille 2005 ja 2006
  - 9.3 jäsenmaksun suuruus
10. Hallituksen kokoonpanon tarkistaminen (11§)
11. Valitaan 2 tilintarkastajaa ja 2 varatilintarkastajaa
12. Sukukirja-asia
13. Muut asiat
14. Seuraavan sukukokouksen järjestäminen
15. Kokouksen päättäminen

TULOSLASKELMA 1.1-31.12.2004

TUOTOT

Jäsenmaksutulot	1646,00
Pöytästandardien myynti	227,00
Talletuskorko	6,23

1889,23

KULUT

Hallintomenot	1117,67
Tiedotustoiminta	119,00
Op-palvelumaksut	41,95
Lähdevero	4,70

1283,32

Tilikauden ylijäämä

605,91

TASE 31.12.2004

Vastaavaa

Op kultatili	7368,19
--------------	---------

Vastattavaa

Pääoma	6762,28
Tilikauden ylijäämä	605,91

7368,19

KOMAKAN PERILLISTEN JÄLJILLÄ

Olen Lahja Jeskanen, 73-vuotias Eero ja Hanna Siposen 11-lapsisen perheen kuopus. Synnyinkotini Komakka oli Juuassa, lähellä Kontiolahden rajaa. Köyhyys ja puute olivat salomökin jokapäiväinen vieras. Minun syntyessä olivat kolme vanhinta veljestä ja yksi sisko jo työikäisiä. Isän kuollessa olin 1,5-vuotias ja äitini sairas.

Se on varmaan ollut kaaos. Perheen nuorimmat oli sijoitettu hoitoon, minä olin toisella puolella pitäjää kuin muut lapset. Kasvaessani opin tietämään kuka on äiti ja missä veljet ja sisaret asuivat. Äitiä pelkäsin, kun hän vapisi ja minut nähdessään hän itki, tietysti ilosta, kun näki terveen ja kunnolla puetun tytön.

Koulusta sain lainakirjoja joita luin salaa, koska en olisi saanut lukea niitä. Veljilleni aloin kirjoittaa, ajattelin usein, että varmaan heillä kaikilla on paremmat oltavat kuin minulla.

Menin käymään tutustumis mielessä veljien ja siskojen luona - järkytys oli sanoinkuvaamaton, en olisi vaihtanut osani kenenkään kanssa! Puutetta lisäsi joillakin veljistä viinan kirot, maaseudulla tehtiin pontikkaa ja kiljua, jota sitten ryystettiin.

Mutta elämä muuttui itse kullakin vähin erin, myös minulla. Muutin 17-vuotiaana Outokumpuun, siellä asui myös siskoni Taimi. Menin apulaiseksi maalaistaloon. Outokummussa tutustuin Ilomantsista Outokummun kaivokselle työhön tulleeseen Aaro Jeskaseen jonka kanssa menin naimisiin. Asuimme Outokummussa 53 vuotta, Joensuuhun muutimme toukokuussa 2001.

Ollessamme nuoria ajelimme Aaron kanssa moottoripyörällä pieni Sirpa välissä, Ritvan syntymän jälkeen ajelimme "Mossella".

Eräänä juhannuksena olimme yötä veljeni luona, nukuin huonosti ja näin, kun lutikat vaelsivat miehen valkean paidan selkämryksellä.

Arvo-veljen luona luuhasimme viikon verran Lahdessa. Päivällä hortoilimme kaupungilla ihmettelemässä neljän ruuhkaa suuressa risteyksessä, samalla näimme ensi kerran liikenneympyrän. Nukuimme kaikki samassa kamarissa, Arvo, Kerttu ja lapset sekä minä perheeni kanssa. Aamulla kello soi töihin lähtöä varten, minä heräsin, ojensin käteni painaakseni soittokellon napin alas, mutta kello vain soi. Nostin päätäni ja huomasin painavani mieheni nenää - ilmankos ei soiminen loppunut! Samalla reissulla ajoimme ensimmäistä kertaa kestopäällystettyä 5-tietä Varkaudesta Lahteen. Sitä kehua retosteltiin naapureille Outokummussa.

Kesäisin reissasimme leirintäalueilla eri puolella Suomea - pakattiin tavarat autoon ja kattotelineelle. Lahdessa yövyimme Mikkulan leirintäalueella pari yötä, se oli mukava paikka. Soitin veljelleni Kaukolle Tapiolaan saisimmeko tulla käymään, olimme tervetulleita. Alue oli siisti ja viehättävä. Kaukon vaimo Liisa halusi näyttää miten rikkaat asuvat "Westentissä". Tie kaarteli, oli upeita pihvoja ja taloja, maallikko ei ikikuuna päivänä ollut nähnyt sellaista.

Liisa ajeli hiljaksen vielä Haukilahteen ja siellä vasta rakennettiin. Aaro pelkäsi, kun Liisa ei ajaessaan katsonut tietä puolinakaan aikoina, vaan esitteli keitä asui missäkin palatsissa. Lähtiessämme kotiin Liisa ja Kauko halusivat ohjata meitä sitä kautta josta myöhemmin tuli Kehä III.

Tätä kirjoittaessa meitä on enää Arvo, Erkki ja minä - toiset ovat lähteneet. Ajattelen näin jälkeenpäin veljieni ja siskojeni elämää, meillä kaikilla oli heikot eväät lähtiessämme maailmalle,

mutta "Siperia opetti". Tyyne-siskon elämä oli yksi vaikeimista; Yli 30 vuotta toisten syötettävänä ja nosteltavana pyörätuoliin. Osalla uskoontulo auttoi pahimmasta yli, monet saivat oman talon niin kuin me, asunto-osakkeen. Jotenkin me jokainen pääsimme elämään normaalioloihin.

Lapsemme voivat paremmin kuin me ollessamme nuoria - aikakin on muuttunut!

Joensuussa 26.10.2004

Lahja Jeskanen os. Siponen

Kuvassa kirjoittaja perheineen kesällä -60 vierailulla Juuan Larinsaassa Viljo-veljen luona. Sirpa-tytär on työskennellyt yli 30 vuotta tilitoimistossa Joensuussa. Ritva on koulutukseltaan diplomi-insinööri, työskentelee tutkijana Helsingissä.

TALVISOTAMUISTOJA KENTTÄPOSTIKIRJEIDEN KER- TOMANA

Koppeloisen metsänvartijatorppa sijaitsee Nurmeksen Mujejärvellä, valtion metsämaiden keskellä. Nurmnes - Kuhmo maantielle 5 km ja lähimpään naapuriin 4 km.

Elettiin syystalvea 1939. Koppelon, kuten kotiamme kutsuttiin, perheeseen kuului Stiina-mummo, isä-Tauno, äiti-Fanni, Liisa 4v, Mirja 2v ja kesäkuussa syntynyt Rauni. Isää nuorempi Osmo-veli odotti varusmiespalveluun lähtöä.

Lähiseudun soilla oli käynnissä ojankaivusavotta ja työmiehet kortteerasivat Koppelossa.

Lokakuun liikekannallepanossa isä-Tauno joutui ensin Lieksaan ja edelleen Ylämyllylle. Työhevosemme Jymy sai myös lähtökomen-
non ja kerran isä oli nähnyt työkaverinsa rintamalinjojen läheisyydessä.

Stiina-mummo meni Lehtovaaralle poikansa Oiva Siposen per-
heen luokse ja sieltä edelleen Savikylälle Alina-tyttärensä koti-
in.

Rajaseuduilla oli levotonta, evakuinteja suoritettiin. 26.11
ammutut Mainilan laukaukset kiristivät tilanteen ja pommitukset
alkoivat 30.11.39. Sota oli syttynyt!

Joulukuun alkupäivinä tuli "ojapomo" Heikki Rae maksamaan
työmiesten tilit ja savotta keskeytyi.

Joulukuun 6. päivä kaksi neuvostorykmenttiä saavutti Rastin
kylän Kuhmon puolella. Tykkien jyske kuului Koppeloon. Pimeässä
illassa näkyi valoloimotus Lau'uksen taivaalla.

Varhain seuraavana aamuna äiti lähti kolmen tyttänsä kanssa
taipaleelle. Tienvarren talosta, Kansikosta, järjestyi kuljetus

Lehtovaaralle. Nurmeksen kauppalassa etsittiin turvallisempia paikkakuntia rajaseudun perheille ja järjesteltiin evakuoitinkuljetuksia.

10.12 tulleen siirtomääräyksen mukaan Koppelon perhe saa mennä Vesannolle äiti-Fannin kotiin. Evakkojuna täyttyi ja liikkeelle lähtöä odoteltiin kauan. Seuraava päivä oli illassa junan suunnatessa kulkunsa kohti Kontiomäkeä. Kaksi päivää kului kylmässä ja puolipimeässä junavaunussa. Äiti kirjoittaa Raunin köllöttelevän tyytyväisenä vaneriaskissa, Liisan ja Mirjan kierrellessä käsi kädessä ympäri junavaunua. Pimeään turvin juna lähti lopultakin kohti Kajaania, edelleen Iisalmeen ja Kuopioon. Linja-autokyyti vei sitten Vesannolle. Torstaiaamuna Koppelosta lähtenyt porukka oli seuraavan viikon torstai-iltana perillä Vesannolla. Matkalla vilustuneet lapset sairastuivat. 19. joulukuuta äiti kirjoittaa isälle Liisan ja Mirjan toipuvan, mutta Rauni on edelleen korkeassa kuumeessa.

Joulu meni ilmahälytyksiä seuraten ja maakellarista pommisuoja hakiin. Lapset leikkivät serkkujensa kanssa. Liisa ei halunnut mennä navettaan, kun siellä ei ollut omaa Imperiä eikä Perjakkaa.

Isää ikävöitiin kovasti ja odotettiin lomalle sieltä Kollaan ja Uomaan tykistö- ja viestijoukoista. Helmikuun ankarat taistelut estivät loman.

Maaliskuun 13 päivä tuli rauha - aseet vaikenivat! Tästä alkoi äiti-Fannin elämän vaikein viikko. Sota on loppunut, eikä isä-Taunosta saada mitään tietoja.

19.3.1940 kirjoittaa isä sairaanhoitajan avustamana lyhyen viestin haavoittumisestaan 10 päivä maaliskuuta ja "viertämistä sieltä ryssän puolelta sairaalasta toiseen". Huhtikuun lopulla

isä pääsi sairaalasta ja matkusti Vesannolle, ja Mujejärvelle paluuta valmisteltiin.

Toukokuun alussa perhe lähti riemuiten kotimatkalle Karjalaan, kuten me Koppelon lapset kotiamme kutsumme. Kansikon Johannes lähti avuksi vaivalloiselle lopputaipaleelle. Räjätettyjen siltojen takia joet ylitettiin kivikoita pitkin. Purossa seisten Johannes nosteli lapsia ja tavaroita toiselle rannalle. Astiat löytyivät piilopaikoista, tyhjistä perunakuopista ja karjakin tuotiin omasta evakkopaikastaan.

Oli kevät ja toukujen teko odotti! Monivaiheisen ja vaikean talven jälkeen elämä Koppelossa jatkui tutuissa uomissaan.

Vanhempien kenttäpostikirjeiden lisäksi asiatietoja on saatu kenraaliluutnantti Ilkka Halosen talvisodan päiväkirjoista, jotka julkaistiin Savon Sanomissa talvisodan 60v muistoina 27.11.1999-13.3.2000.

Keiteleellä 22.2.2005
Mirja Koskinen os. Siponen

Sukuseuran kokouksessa kesällä 2003 Joensuussa valittiin hallituksen puheenjohtajaksi Raimo Siponen ja hallituksen jäseniksi Sulo Siponen, Veikko Sipola, Sakari Siponen, Liisa Siponen, Aune Nevalainen (kieltäytyi), Oiva H. Siponen, Helga Siponen, Olavi Siponen, Seija Turunen ja Eeva Siponen.

PS.

Tämän SUKUVIESTIn mukana on lähetetty lomake, jolla toivotaan Siposten sukuun kuuluvien henkilöiden täydentävän tietojaan sukukirjaa varten. Esim. jos perheeseen on syntynyt lapsia, avioitunut, eronnut, kuollut, opinnot päättyneet tai muita lomakkeessa kysytyjä tietoja. Nämä täydentävät tiedot voidaan vielä liittää valmistuvaan kirjaan. Vuoden 2000 jälkeen perheissä tapahtuneista muutoksista ollaan kiinnostuneita. Näin toimimalla me saadaan aikaan mahdollisimman ajan tasalla oleva sukukirja.

Sukuseuran kirjatoimikunta haluaa kiittää jo etukäteen täydentävistä tiedoista.

Lomakkeen voi palauttaa Lieksan 10-vuotis sukukokouksen yhteydessä tai lähettää postissa.

Kyösti Siponen

Iltatie 8 B , 01670

Vantaa 67

Puh. 09-898828

GSM 50-5732466

Brahean kaupungin sinetti